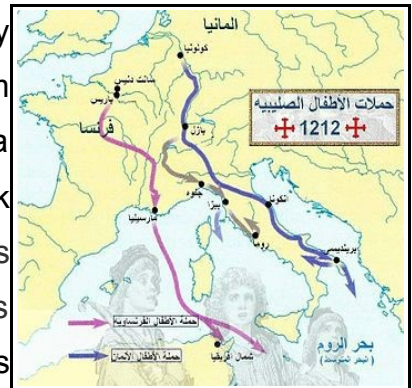


## **A gyermekek keresztes hadjárata (1212) -A középkor egyik legmeggrázóbb eseménye!**

A IV. keresztes hadjárat során már nem a vallási érzület, hanem a birtok és vagyonszerzés került középpontba.. A keleti keresztény államok továbbra is magukra hagyatva küzdöttek az iszlám ellen. A pápa mélységesen csalódott a kudarc miatt, de a vallási lelkesedést igyekezett fenntartani. A korszak legmeggrázóbb eseményére 1212-ben került sor. A ferences prédikáció volt valójában az elindítója ennek a tragikus eseménynek, a [gyermekek keresztes hadjáratának](#). Számos



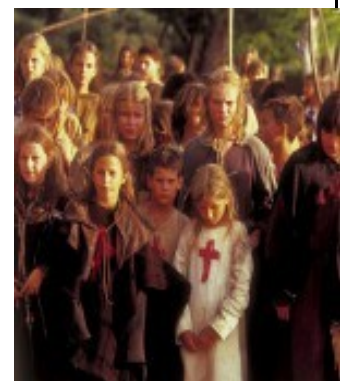
francia és német gyermeket sikerült mozgósítani a hit **1212 gyermeke keresztes háborúja** zászlaja alatt , feltételezvé azt , hogy amit a felnőtt

embereknek nem sikerült véghezvinni, azt a tiszta szívű, jóakarátú ártatlan gyerekeknek majd sikerül. A nagyszámú gyerek , csak a hitük erejébe bízva ,fegyvertelenül vándorolt a Szentföld felé , Jeruzsálem visszafoglalására. A prédikátorok általában valamilyen egyházi ünnep alkalmával fejtették ki tevékenységüket, ahol más liturgikus események, körmenetek, speciális misék is hozzájárultak a propagandához. Így Stephanus de Cloyes, az 1212-es “gyermekek keresztes háborújának” egyik vezetője valószínűleg a spanyol keresztesek támogatására rendezett Chartres -i körmenet hatására indította el a gyermekek keresztes mozgalmát .



***Gyermekek keresztes háborúja, Gustave Doré***

1212 májusban Saint Denisben bíraskodó Fülöp Ágoston király előtt megjelent egy 12 éves Stephen nevű pásztorfiú, aki azt állította magáról , hogy Jézus Krisztustól kapott küldetést egy keresztes háború megszervezésére , amelyben csak gyermekek vennének részt. Fülöp király és az egyház elutasító magatartása ellenére a tömegek támogatását megszerző, tehetséges ékesszóló Stephen kijelentette ,hogy gyerekekből álló sereget szervez ,hogy visszaszerezze a Szentföldet , megígérve nekik, hogy a tengerhez érve , mint Mózesnek, a tenger nekik is ketté fog válni ,hogy biztonságban eljussanak a Szentföldre. Június végére Vendome-nél összegyűlt mintegy 30.000 fős sereg, főleg paraszt gyerekekből , lányokból, fiatal nemes fiúkból , néhány fiatal



papból és régi zarándokokból állott. A zarándokok serege, papok által megáldva, a Saint Denis apátságban őrzött Franciaország szent zászlójának másolatával felvértezve elindult Marseilles felé. Stephant nagy tisztelet övezte és egy díszes nap ellen lombokkal védett szekéren utazott, mellette ifjú nemes gyermekek lovagoltak. Sajnos e hatalmas tömeg nem volt felkészülve e hosszú menetelésre, élelmiszer tartalékuk nagyon csekély volt és csak az emberek jótékonyágára számíthattak, de a meleg száraz nyár nagyban kimerítette az emberek tartalékait, így csak nagy nélkülözések (sokan meghaltak, mások visszafordultak) közepette jutottak el Marseillesbe. A város falaihoz érve ezt kiáltották „*Isten is úgy akarja*” a város polgárai erre megnyitották a kapukat, kedvesen fogadva őket, sokukat elszállásolták, mások az utcákon táboroztak, várták reggelt, hogy Stephen által hirdetett csoda beteljesedjen és a tenger megnyíljon előttük. A várva várt csoda nem történt meg és többen azt kiáltották „*Stephen hazudott nekünk*”. és a hazatérést választották, de a zarándokok többsége kitartott Stephán mellett, arra számítva, hogy a csoda hamarosan megtörténik.



Szorongatott helyzetükből két Marsseilesi kereskedő *Hugo Ferreus és William de Posqueres* mentette ki őket, felajánlva, hogy hajóikkal ingyen szállítják a Szentföldre.

Tizennyolc év rabszolgaság után egy pap érkezett Franciaországba, mint az események egyetlen túlélője, kinek elbeszéléséből kiderült, hogy *Hugo Ferreus és William de Posqueres* miután két hajójuk egy viharban elsüllyedt Sardinia partjainál, a többi hajón utazó gyerekeket eladták rabszolgáknak a szaracén kalózoknak, akik Algirba és Egyiptomba szállították őket. Legtöbbjük mezőgazdaságba dolgozó rabszolga lett, de sokukat megvásárolta Al-Kamil kormányzó tolmácsoknak és írnokoknak, 18 év után visszatért pap is írnokként dolgozott. Másokat a Bagdadi rabszolga piacra szállították, itt lelte halálát 18 gyermek, miután megtagadták a muzulmán hit felvételét.

A francia eseményekkel egy időben Németországban (Kölnben) 1212 áprilisában egy Nicholas Atold nevű gyermek, a Kölni dóm Három Királyok ereklyéinek oltáránál prédikálni kezdett, felhívására gyülekezni kezdtek a Rajna menti gyerekek, azzal a céllal, hogy békésen, a hit erejével foglalják vissza a Szentföldet a muzulmánoktól. Májusban már az összegyűlt gyerekek létszáma elérte a 20.000 főt, és a sereget 6-14 éves fiúk és lányok, nemes fiúk, sok fiatal kispap, felnőtt, régi zarándok és erkölcstelen csoportok (csavargók és prostituáltak) alkották.

Az első sereg Nicholas vezetésével , Rajna Köln-Basel szakaszán majd Nyugat Svájc, Genfét érintve érkezett meg az Alpokhoz .A Monte Celisi hágón átvergődve ,sokan az éhezés , járványok , hideg , lavinák áldozatai lettek .Körülbelül csak egyharmada érkezett meg Genuához ,azonban hiába várták a tenger kettéválását ,a csoda nem következett be, A csalódott gyerekek egy része mivel nem vállalta a visszaút szörnyűségeit, elfogatták a Genuaiak letelepedéssel kapcsolatos ajánlatát . Nicholas nem adta fel a reményt és egy nagyobb csapat gyermekkel Pissa felé vándorolt , feltételezve , hogy a csodának ott kell megtörténnie, de újabb csalódásban volt részük. Néhányuknak sikerült két Palesztina felé tartó hajóra felszállniuk ,de további sorsuk ismeretlen. Nicholas Pissában maradt ,de mivel a csoda nem következett be, hú követőivel Rómába vándorolt III. Incze pápához , aki látva küldetésük kudarcát, hazatérésre biztatta őket feloldozván fogadalmuk alul .



A zarándokok második serege sem járt nagyobb szerencsével , Közép-Svájcon áthaladva érkeztek az Alpokhoz és Szent Gothardnál átkelve, szintén nagy nehézségek és nagy veszteségek árán sikerült elérniük a tengert Asconánál. Mivel a csoda itt sem következett be tovább vándoroltak Brindisibe . Talán sikerült néhányuknak hajót találniuk ,de egyesek visszafordultak vállalva a hazatérés nehézségeit. A Krónikák beszámolnak , hogy a Brindisi rabszolga kereskedők(köztük a norvég Friso) a lányokat eladták a bordélyházaknak , a fiúkat pedig rabszolgának Észak-Afrikában.

Visszaút gyötrelmeit , csak nagyon kevesen merték vállalni , de Nicholas nem volt közöttük. A felháborodott , elpusztult gyermekek szülei kérték Nicholas apjának a felelősségre vonását , azzal vádolva , hogy fiát ő buzdította, bátorította küldetésében, és felakasztották . Nicholas sorsáról keveset tudunk , néhány forrás megemlíti , hogy elérte Palesztinát és később részt vett az Egyiptomban zajló keresztes háborúban. majd visszatért Kölnben, de ezt inkább legendának tekinthetjük ,mert nincs semmiféle bizonyíték erről.

. A„gyermekek hadjárata”(1212) természetesen tragikus véget ért. A gyerekek jelentős része már az út során elpusztult , vagy rabszolgasorba került. Akadtak józanul gondolkodó emberek is, akik sok félrevezetett gyermeket megmentettek, mint például: III. Incze pápa és Brindisi kikötővárosának püspöke, akik visszafordították őket. Ahhoz , hogy megértsük a gyerekek keresztes háborúját időben vissza kel térjünk a középkori világhoz , melyet az erős vallásos hit jellemezett .A kolduló barátok tanításaikban a meggyőzés eszközt választották, jó példát mutattak, és az érthetőségre törekedtek, olyan nyelven

beszéltek, amelyet az emberek megértsenek. A keresztes háborúk ideológiájának magvát a szent háború képzete adta, a szent háborúé, amelyet a keresztény vallás és egyház érdekében, a hit céljaiért kell viselni..A keresztes hadjáratok a tömegagitációról gondoskodott. A kolduló rendek megalakulása után a keleti keresztes hadjáratok agitációját a dominikánusok és a ferencesek vették át.

. .A keresztes hadjárat egy ideológiai változás következménye, mely 1000 év alatt elvezette a kereszténységet az erőszakmentességtől a szent háborúig és a keresztes hadjáratig, Enélkül a kereszténység nehezen tudta volna magát fenntartani az iszlámmal szemben.

*Források: Alberic des Troisfontaine krónikája 1250-1252-ben*

*Chronica Regiae Coloniensis Continuatio- Kölni király krónika*

*Szőcs Béla*